

Det kristne fællesskab

For ligesom vi har ét legeme, men mange lemmer, alle med forskellige opgaver, således er vi alle ét legeme i Kristus, og hver især hinandens lemmer. (Rom 12,4-5)

Sådan skriver apostlen Paulus til menigheden i Rom.

Troen på Kristus binder de kristne sammen på en helt særlig måde.

Måske går du til fodbold eller skak, er hestepige eller computernørd? Man finder ofte sammen med dem, der kan lide det samme, som en selv. Det er ganske naturligt. Sådan opstår der klubber, og det er godt nok...

Men det at være kristen er noget andet end at være med i en klub. Det at være kristen er ikke noget "man går til". Kristne er vidt forskellige, kan lide forskellige ting, ser vidt forskellige ud.

Det er nemlig ikke en eller anden interesse, der binder os sammen, men derimod troen på Kristus, og dette skaber et helt specielt fællesskab, et fællesskab, som kan beskrives som et legeme.

Kristne er lemmer på én krop, Kristus, og det betyder, at vi er hinandens lemmer.

Én kan noget, mens en anden kan noget andet.

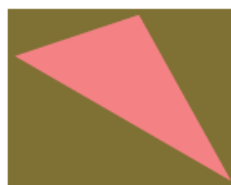
Lemmerne supplerer og støtter hinanden.

Hvad skulle legemet gøre, hvis der ikke var nogen fod, eller der manglede en arm?

Der er to ting, som du skal huske fra denne andagt:

- 1) Fællesskabet har brug for dig,
- 2) og du har brug for fællesskabet!

Skrevet af Daniel Præstholt, ungdomskonsulent.

Gud på førstepladsen?

Tekst: 2 Mos 20,1-3; Luk 10,27

Gud talte alle disse ord: »Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset. Du må ikke have andre guder end mig.« (2 Mos 20,1-3)

Som mennesker er der mange ting, som tager vores tid, og derfor er det nødvendigt at prioritere. Den rette prioritering, har jeg fået at vide, er Gud – familie – arbejde. Din liste ser måske således ud: Gud – familie – venner – lektier, og det giver vel også god mening... eller hvad?

Jeg har ofte hørt (og også selv forkyndt), at vi skal have Gud på førstepladsen i vort liv. Han skal være først på listen, og det passer også fint med det, vi lige har læst... eller hvad?

"Jamen, du vil da ikke til at sige, at det ikke er rigtigt?!"

Nej, men jeg vil gerne præcisere udtrykket lidt. Lad os lige læse det sted i Ny Testamente, som vi kalder Det dobbelte Kærlighedsbud. Hvad står der dér?

»Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke og af hele dit sind, og din næste som dig selv.« (Luk 10,27)

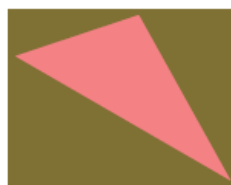
Er det, vi hører her, ikke logisk umuligt? Hvis man skal elske Gud af hele sit hjerte, hvad er der så tilbage til ens næste?

Sådan kan det jo ikke sættes op! De to ting strider jo ikke med hinanden som modsætninger. Når du elsker din næste, elsker du også Gud.

Det er netop den konklusion, jeg gerne vil have med i udtrykket "at have Gud på førstepladsen". Gud skal ikke blot have førstepladsen, nej, han skal have hele pladsen i mit og dit liv.

Vi er som kristne sat frie, men det betyder faktisk blot, at vi er ABSOLUT afhængige, nemlig af Gud. Vi kan ikke bevæge os noget sted hen, uden at Gud omslutter os. Derfor giver det heller ikke mening, at han ikke er med i alle punkter på vores liste: Gud – familie (og Gud) – arbejde (og Gud) osv.

Skrevet af Daniel Præstholt, ungdomskonsulent.

Andagter om

Møder med Jesus

Indledning

Dette er det ene af to andagtshæfter fra IMU, der henvender sig til teenagere. Alle andagterne tager udgangspunkt i udsagn fra Markusevangeliet, så der bliver en klar kobling til Bibelen hele tiden. Hæftet er tænkt som et redskab i det lokale teenarbejde, så man som leder ikke behøver at forberede en andagt, men kan bruge dette hæfte i stedet for. Det kan i nogle tilfælde give mening at udlevere hæftet til teenagerne selv, så de kan bruge det til personlig andagt evt. som støtte til at læse hele eller dele af Markusevangeliet. Hvis teenagerne ønsker selv at læse en decideret gennemgang af Markusevangeliet henviser vi dog til ”Møder med Jesus”, der er udgivet af Bibellæserringen.

Indholdet

Dette hæfte tager udgangspunkt i forskellige menneskers reaktioner i mødet med Jesus. Målet er, at der skal være et klart fokus på Kristus i alle stykkerne. Der vil ikke være tale om direkte udlægning af den tekst, hvor udsagnet er taget fra. Det vil dog være oplagt at læse hele den beretning, hvis der er tid til og mulighed for det. Vi håber, at teenagerne på denne måde bliver udfordret til at overveje, hvordan de reagerer i mødet med Jesus. Hvem mener de, at han er?

Og de blev slået af forundring (1,22)

Jeg ved ikke, om du nogensinde har oplevet noget, der var så overraskende og overvældende, at du ikke helt vidste, hvad du skulle sige eller gøre. Der kan være situationer, hvor der sker noget, vi undrer os så meget over, at det nærmest føles som om, at tiden går i stå eller i hvert fald går meget langsommere end normalt.

Det er måske noget i den retning, de personer, der mødte Jesus og hørte ham tale, oplevede. Der var noget ved hans attitude, noget ved den måde han talte på, noget ved de ting han sagde, der overraskede og overvældede dem. Det var ikke altid til at forklare, men det var ikke til at tage fejl af. De blev slået af forundring.

Jeg ved ikke, hvordan du reagerer, når du hører, om de ting Jesus sagde. Bibelen er fuld af ord, som Jesus siger. Ord, der kan overraske og overvælde, men det er også ord, der bare kan overhøres og glemmes. Jeg vil dog opfordre og udfordre dig til at lytte til de ord, Jesus siger. Prøv at stoppe op for de ting, han siger og gør. Det er overraskende.

Lige meget om du tror på dem eller ej, er det svært ikke at undre sig, når Jesus siger: ”Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet”

Han helbredte mange (1,34)

Det at være syg kender vi alle sammen til. På et eller andet tidspunkt har vi været syge måske med lidt forkølelse, feber, influenza eller noget helt fjerde. Vi kan nok hurtigt blive enige om, at det ikke er fedt at være syg, kun hvis vi er ”syge”, fordi vi ikke gider det, der skal ske den dag.

Flere har sikkert også oplevet, at sygdom kan være mere og værre end influenza. Flere sygdomme kan få varige konsekvenser for ens hverdag og enkelte er livstruende og kan i sidste ende gøre, at vi mister en, vi holder af. Sygdom er en virkelighed, og det er ikke bare for sjov.

Bibelen har mange fortællinger med personer, der er syge på den ene eller anden måde. Det er ikke noget nyt, at mennesker kan blive syge. Det er en del af den virkelighed, vi lever i. Bibelen lægger dog heller ikke skjul på, at Gud har magt til at helbrede sygdomme, og det er Jesus et rigtig godt eksempel på. Det er fantastisk at læse om, hvordan Jesus gang på gang helbreder mennesker fra deres forskellige sygdomme.

Det kan være du har oplevet, at Gud har grebet ind og helbredt dig selv, eller en du kender. Måske har du oplevet det modsatte. Dagens udfordring må være, om du tør tro på, at Gud kan helbrede?

Hvad er det dog, han siger? (2,7)

”Drenge er bedre end piger!” Så simpelt kan det siges. Der er vel ikke rigtig nogen, der kan være i tvivl om, at det passer. Lige meget om du finder en pige, der er verdens bedste til et eller andet, vil der altid være en dreng, der er bedre end hende. ”Drenge er bedre end piger!”

Ahh okay, det passer vist ikke helt. Pointen er, at hvis du mødte en person, der helt seriøst påstod det, ville du nok have meget svært ved at tage vedkommende seriøst. Det er så langt ude, at alt andet, der blev sagt, ville blive påvirket af det.

Nogle af de ting Jesus sagde var lige så provokerende for dem, der lyttede til ham som påstanden om, at drenge er bedre end piger, er for os. Det var så ekstremt, at de slet ikke kunne forstå, hvordan han kunne sige de ting.

Jesus gik blandt andet rundt og tilgav mennesker deres synder, og det provokerede jøderne helt vildt, for de var overbeviste om, at det kun var Gud, der kunne tilgive, og betød det så, at Jesus var Gud? Det var jo fuldstændig vanvittigt! Hvad tror du? Var Jesus virkelig Gud, eller var han bare skør?

Aldrig har vi set noget lignende! (2,12)

Det er ret vildt at påstå, at jeg aldrig har set noget lignende. Det betyder jo faktisk, at hvis jeg tænker alt igennem, jeg har oplevet og set i hele mit liv, er der ingenting, der kan sammenlignes med det her. Det her er det vildeste. Det er rimelig crazy.

Hvis en person skal få mig til at sige det, skal vedkommende virkelig have gjort noget helt specielt. Han eller hun skal være et fænomen, skal kunne noget ingen andre kan. I fodboldens verden, kunne det være Messis fantastiske driblinger. I musikkens verden kunne det være Justin Biebers uovertrufne live-koncerter. Begge del kan måske få os til at tænke, at vi aldrig har set noget lignende.

Når folk mødte Jesus havde de samme oplevelse. Det han gjorde var helt unikt og fantastisk. Han underviste, helbredte og mødte mennesker på en måde, de aldrig tidligere havde set eller oplevet. Det var så utroligt, at de bare måtte erkende, at de aldrig havde oplevet noget lignende.

Min påstand er, at hvis du bruger tid på at lære Gud bedre at kende, vil du nå frem til samme konklusion. Her kan Messi og Bieber godt pakke sammen, for du har aldrig set noget lignende.

Mester er du ligeglad...? (4,38)

Det er vildt frustrerende, hvis man fortæller en anden noget, som er virkelig vigtigt, og den anden person så bare er ligeglad. Der er noget irriterende og provokerende i at blive mødt med ligegyldighed. Det virker som om, man slet ikke betyder noget for den anden. Hvis vi bliver mødt med ligegyldighed, kan det hele være lige meget. Den anden er jo åbenbart ligeglad.

Disciplene oplevede på et tidspunkt, at Jesus bare lå og sov i båden, mens de var ved at kæmpe i en voldsom storm. De vækker derfor Jesus med spørgsmålet: "Er du ligeglad?" Det kunne umiddelbart godt virke som om, han var fuldstændig ligeglad med, hvad der var ved at ske, og det irriterede disciplene. De havde oplevet, at han gjorde de mest fantastiske ting for en masse mennesker, men han var måske ligeglad med dem?

Jeg tror, vi nogle gange kan have samme oplevelse. Vi møder forskellige svære ting i vores liv, og det virker mest af alt bare som om, Jesus ligger et eller andet sted og sover. Han har tydeligvis glemt alt om mig. Hvis vi skal stole på Bibelen, bliver det tydeligt, at Jesus på ingen måder er ligeglad med mig, selvom jeg måske kan opleve det. Han lover endda, at han vil være med sine disciple alle dage, selv når jeg oplever svære ting. Det er også værd at bemærke, at Jesus rent faktisk får stormen til at stoppe. Så stor er han!

De lo ad ham (5,40)

Det er aldrig sjovt at blive til grin. Slet ikke hvis det på ingen måder er meningen. Følelsen af, at alle andre bare griner af det, man har sagt eller gjort, er ikke ligefrem positiv. Det er virkelig ydmygende, og man kan have mest lyst til bare at forsvinde hurtigst muligt.

Du har måske oplevet, at nogle har rystet lidt på hovedet, hvis du siger, at du er kristen. Det giver jo ingen mening. Hvem tror på den slags? Det er håbløst gammeldags. På sådanne tidspunkter kunne jeg godt have lyst til, at Jesus lige viste sig for mig og de andre, så det blev tydeligt for dem, at han er virkelig.

Jeg ved ikke, hvordan mennesker i dag ville reagere, hvis de mødte Jesus, men vi hører faktisk i Bibelen, at mennesker griner ad Jesus, og det han siger. Det virker jo vanvittigt, han er Guds søn, og så griner de bare. Hvordan kan det være?

Jesus siger på et tidspunkt om en død pige, at hun ikke er død, men bare sover. Menneskene omkring ham kan ikke andet end grine, for de har set pigen og ved, at hun er død. Jesu budskab er så ekstremt og vanvittigt, at det til tider kan være mest oplagt bare at grine af det. Bibelen siger dog, at Jesus ikke bare kan fejles af bordet med et grin. Han opvækker pigen fra de døde og sprænger alle rammerne.

Er det ikke tømreren? (6,3)

Jeg ved ikke, om du nogensinde har udgivet der for at være en, du slet ikke er. Det kan være, du har påstået, at du er ældre end du egentlig er eller noget helt andet. Det kan måske gå, hvis dem, du prøver at overbevise, ikke kender dig, men din løgn kan hurtig afsløres af nogle, der ved, hvem du er.

Hvis jeg lige pludselig påstod, at jeg var et rumvæsen fra en fjern planet, der var sendt ned på jorden for at gøre klar til en invasion, tror jeg en hel del af dem, jeg kender, ville sige, at det ikke kunne passe. De kender måske mine forældre, og de ved, hvor jeg er vokset op. Jeg er ikke noget rumvæsen.

På samme måde var der mange, der stejlede, når Jesus talte om sig selv som guddommelig. Det kunne jo ikke passe. Han er jo tømrer, og har boet i Nazaret det meste af sit liv. Der er ikke meget guddommeligt over den historie. Han må være en løgner.

Det er en logisk reaktion, for det giver virkelig ikke nogen mening. Ikke desto mindre er det Jesu og Bibels påstand, at han på en gang er 100% menneske og 100% Gud. Det er umuligt, men alligevel sandt. Tør du tro på det?

Han har gjort alting vel (7,37)

Hvis man har haft tandpine i et stykke tid, må man måske til sidst indse, at det ikke er muligt selv at gøre noget ved smerten. Så kan det være helt fantastisk at tage til tandlæge og få ordnet hullet. Pludselig er verden bare et bedre sted, for det gør ikke hele tiden ondt i tanden. Fedt!

Tandlægen ville måske alligevel kigge lidt mærkeligt på mig, hvis jeg efter at have fået ordnet mit hul spurgte, om han ikke også kunne hjælpe mine forældre, så de ikke gik fra hinanden, kurere min syge bedstemor eller hjælpe mig med mine kærestesorger.

Selv den allerbedste tandlæge har ganske enkelt ingen muligheder for at gøre de ting. Han kan hjælpe mig med min tandpine, men det betyder ikke, at alt det, der gør ondt i mit liv, forsvinder. Han kan ikke gøre alting vel.

Du har helt sikkert oplevet, at det ikke er alt i dit liv, der er, som det burde være. Der er ting, som selv dine bedste venner ikke kan hjælpe med. Bibelen siger, at Jesus kom for at gøre alting vel. Måske hindrer han ikke en skilsmisse, kurere din bedstemor eller dine kærestesorger, men han kom for at gøre alting vel mellem dig og Gud. Det er om muligt endnu mere fantastisk.

Hjælp os (9,22)

Det er ikke altid sjovt at bede om hjælp. Det er jo et tegn på, at jeg ikke selv kan klare tingene. At jeg har brug for, at der er en anden, der træder til. Det kan derfor nogle gange ende med, at vi i stedet for at bede om hjælp bliver ved med at prøve at klare tingene selv. Igen og igen gør vi forsøget, også selv om vi ved, at det ville være meget lettere, hvis vi bare fik lidt hjælp.

Hvis jeg endelig tager mig sammen til at spørge om hjælp, kan jeg nogle gange opleve, hvor fedt det er at få klaret den opgave, som jeg gang på gang har kæmpet med. Ved at være åben omkring mine manglende evner får en anden mulighed for at hjælpe, og problemet bliver løst.

Når det gælder det at tro, har jeg tit den opfattelse, at jeg helst ikke vil have hjælp. Jeg vil gerne klare tingene selv. Jeg må prøve at gøre og sige de rigtige ting. Jeg skal gøre mit bedste, så jeg får læst i Bibelen og bedt til Gud osv.

Problemet er bare, at jeg hele tiden oplever, at det ikke lykkes for mig at leve det perfekte liv. Jeg slår aldrig til. Så er det fantastisk at blive mindet om, at jeg har lov til at sige: "Hjælp mig" til Gud. Ikke for at han kan gøre resten, men så han kan vise mig, at han har gjort det hele.

Men de forstod ikke, hvad han sagde (9,32)

Det er virkelig frustrerende, hvis man taler med en person uden at fatte noget som helst af, hvad den anden siger. Det er fuldstændig sort snak det hele. Det kan være, du har oplevet det i skolen, på arbejdet eller til familiefesten. Det er virkelig en mærkelig oplevelse.

Man kan vælge to holdninger til problemet. Enten er det mig, der er noget galt med, eller også er det den anden, der virkelig ikke er til at forstå. Måske siger de tingene på en mærkelig måde, eller også siger de simpelthen noget, der ikke giver mening.

De personer, der mødte Jesus, oplevede samme problem. De forstod ganske enkelt ikke alt, hvad han sagde. Nogle gang var det, fordi han brugte billeder til at forklare ting, men andre gange var det simpelthen, fordi de ikke synes, at det gav mening. Han talte blandt andet om, at han skulle dø og opstå igen, men det kunne slet ikke passe sammen med deres billede af ham. Han skulle jo redde dem alle sammen.

Det er ikke sikkert, at vi altid forstår det, Bibelen siger om Gud og Jesus, men spørgsmålet er, hvordan vi så reagerer. Får det os til at skride fra det hele, eller stoler vi på Gud, selvom vi ikke altid forstår ham?

Er det tilladt...? (10,2)

Det er rigtig dejligt, når der er lavet klare aftaler og regler om noget. Der ikke noget, der kan løbe løbsk som et spil, hvor reglerne ikke er aftalt på forhånd. Lige pludselig vil alle gerne have lavet regler, der gør, at de selv har størst mulighed for at vinde.

Nogle gang kan vi have samme tilgang i forhold til det at tro. Vi vil vide præcist, hvad der er tilladt, så vi ved, hvor langt vi kan gå og stadig kalde os kristne. Hvis vi kender reglerne, er der størst mulighed for at vinde spillet, der hedder kristendom.

Vi stiller derfor spørgsmålene: Er det tilladt at drikke? Er det tilladt at bagtale, hvis det bare er sandt, det jeg siger? Er det tilladt at gå i seng med min kæreste? Er det tilladt at flytte sammen med min kæreste?

Nogle gange giver Bibelen klare svar på alle vores spørgsmål, andre gange er det noget sværere at gennemskue. Det kan være en god øvelse at overveje, hvorfor vi spørger om det? Er det fordi vi vil se, hvor langt vi kan gå og stadig kalde os kristne, eller er det fordi, vi ønsker at finde ud af, hvad Guds vilje er?

Jeg kender ikke det menneske (14,71)

Har du nogensinde oplevet, at en af dine venner lige pludselig lod som om, at han ikke kendte dig? Det kan være, han var sammen med nogle andre venner, og så var du ikke sej nok længere. Det er virkelig ikke fedt. Det er ubehageligt, når én, man tror, man kender rigtig godt, viser sig at være ligeglad. Vedkommende vil hellere se godt ud i andres øjne end at hilse på.

Da Jesus bliver taget til fange, viser det sig også, at de personer, der kendte ham allerbedst, og som han havde brugt rigtig meget tid med, lader som om, de ikke ved, hvem han er. Flere havde ellers lovet, at de var parate til at dø for hans skyld, hvis det blev nødvendigt. Alligevel står han nu helt alene.

Som om det ikke var nok, at de ikke tør stå sammen med ham, siger Peter endda til folk, når de spørger ham, at han ikke kender Jesus. Han er simpelthen så bange for, hvad de vil sige til ham og gøre ved ham, at han ender med at bande på, at han ikke kender Jesus.

Hvad gør du, når nogle spørger dig, om du er kristen? Fortæller du, hvad det betyder, eller lader du som om, du ikke ved, hvad de taler om? Står du ved, at du kender Jesus, også når det kan virke ubehageligt og måske koste noget?

Sig selv kan han ikke frelse (15,31)

Hvordan ville du reagere, hvis en person med helt vildt slidt og grimt tøj, der tydeligvis ikke havde været i bad i meget lang tid, kom og sagde, at han nok lige skulle hjælpe dig med at komme til at se ordentlig ud, for det klarede du vist ikke så godt selv?

Det mest naturlige ville nok være at ryste lidt på hovedet eller måske ligefrem grine ad ham, for hvem tror han lige, han er? Hvis han ikke engang har råd og tid til at sørge for, at han selv ser godt ud, hvorfor i alverden skulle jeg så lytte til hans råd? Det virker latterligt.

Præcis samme oplevelse havde mange, da de så Jesus blive korsfæstet og dræbt. Han havde gået rundt og sagt en masse store ord om frelse. Han havde talt om sig selv som guddommelig, men nu hang han på et kors som en anden forbryder. Det hele havde vist bare været en løgn. Hvis han ikke engang kunne frelse sig selv, var der vist ingen grund til at tro, at han kunne frelse andre.

Det komiske er, at mens de griner af Jesus, og siger, at det ikke giver nogen mening, siger de faktisk selv, hvad det hele handler om. Jesus kunne nemlig frelse alle andre, men det kunne han kun, hvis han ikke frelste sig selv. Det var netop ved at gå i døden for vores skyld, at han kunne frelse os.